

Žalm 121

Hlavu vzhůru!

Tento žalm je poutní píseň. Díky tomu je jasné, jaké hory má modlitebník na mysli, když zpívá: „*Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc?*“ (Žalm 121,1). O velkých svátcích putoval Izrael do chrámu do Jeruzaléma. Bůh slíbil svému lidu, že tam bude zvláštním způsobem přítomen. Tam se přinášely oběti, kterými Izrael vyznával své hříchy, tam v Božím jménu dostával odpuštění. Zvláště když poutníci přicházeli k Jeruzalému z pobřežní planiny nebo z jordánského údolí z východu, vzhlíželi k horám s Jeruzalémem. Od milostivé Boží přítomnosti očekávali pomoc.

I my můžeme i dnes s poutníky pozvedat zrak k Jeruzalému. Naše záchrana se odehrála na hoře Golgota, nenáviděném popravišti, přímo před branami starého Jeruzaléma. A nedaleko odtud se nacházel hrob, v němž byl ukřižovaný Ježíš o velikonočním ránu vzkříšen. Tady se prokazuje všemohoucnost Boží lásky. Zde dochází k vítězství nad smrtí! To je pomoc s velkým „p“, která obsahuje všechny pomoci, jež v životě i smrti potřebujeme. „*Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi*“ (Žalm 121,2). V Ježíši šel na kříž Stvořitel světa, a proto je tato smrt vítězstvím lásky nad každou ničivou mocí, nad hříchem a smrtí.

Na tomto kříži začíná naše cesta života pod ochranou živého Boha. I když znovu a znovu klopýtáme a musíme jít těžkými a možná nebezpečnými cestami – jdeme se slibem: „*Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky*“ (Žalm 121,8). Proto: Hlavu vzhůru!